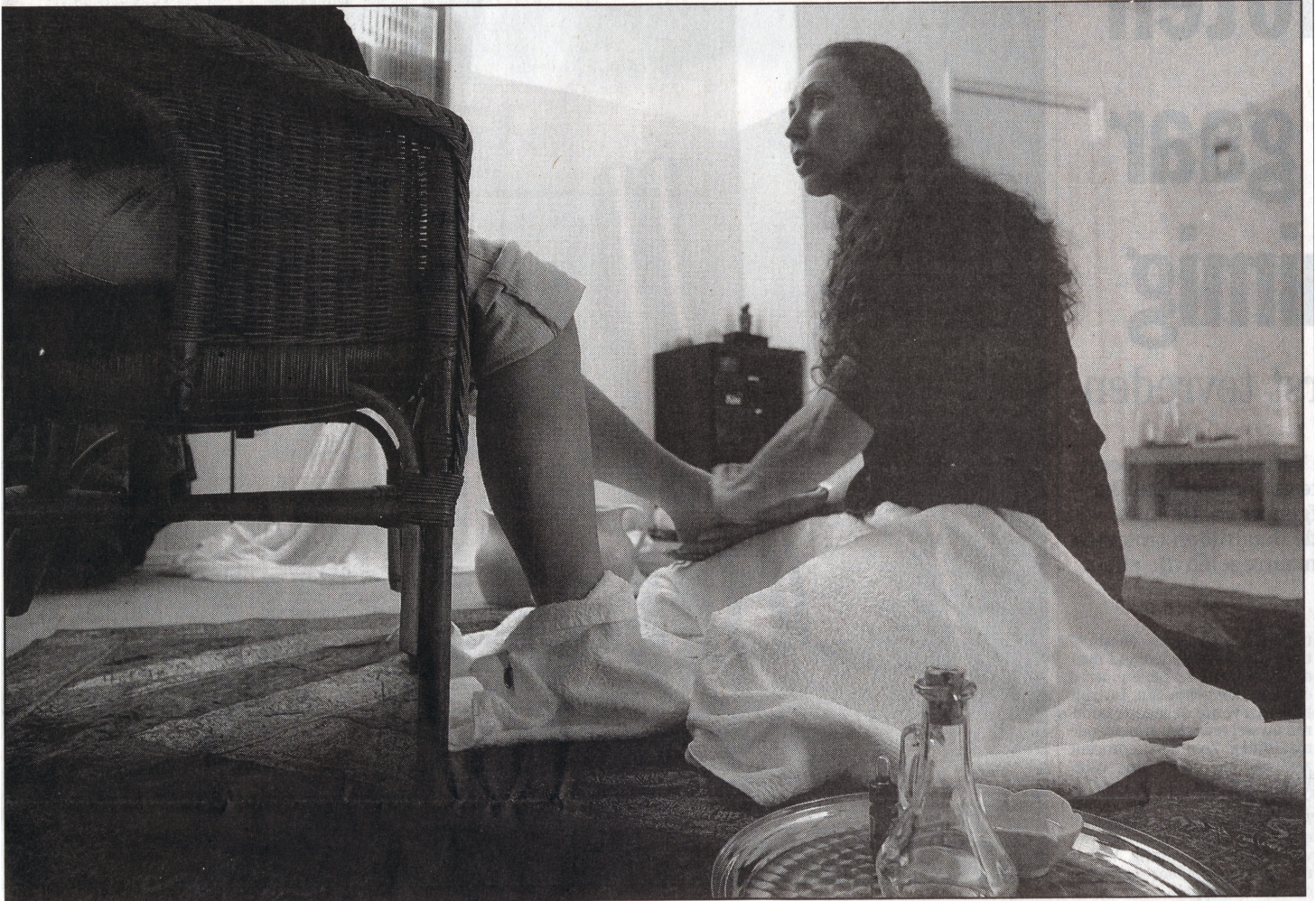

Rustpunt

Irmgard Cottaar wast voeten van anderen, om hen te laten 'genieten van de aanraking, het contact en de stilte'. (Foto Tom van Dijke)

Voet wassen in de geest van Maria Magdalena

van een onzer verslaggevers

APELDOORN - Je wordt er geen beter mens van, het brengt geen genezing. De wassing en zalving van Irmgard Cottaar geeft wel een rustpunt in de dag, vindt ze, een moment om te voelen en na te denken. Zaterdag waste en zalfde de Apeldoornse in De Brug aan de Beekstraat.

Het contrast is groot. Van een drukke zaterdagse Hoofdstraat naar een stil zolderkamertje in De Brug met een wierooklucht en kaarsen en kristallen voor het portret van Maria Magdalena. Zij waste en zalfde de voeten van Jezus, een gebaar van liefde. De Indiase goeroe Amma laat altijd haar voeten wassen als ze een ruimte binnenkomt. Cottaar vindt het iets eenvoudigs,

een manier om contact te maken met de aarde en met de ander. Ze besloot om dit te gaan doen na de ervaring die ze had bij haar ouders. Vlak voordat die overleden, vroegen zij haar om hun voeten te wassen. 'Ze gaven me zoveel vertrouwen.' Cottaar heeft geen speciale cursus gevolgd voor het wassen en zalven, maar houdt zich al wel lang bezig met spiritualiteit. Ze deed het al eens eerder tijdens het Lighthouse festival in Hotel Bloemink. Daarna stelde Cottaar voor om het in De Brug te doen, zodat voorbijgangers zomaar binnen kunnen lopen voor een 'wasbeurt'. Het idee lijkt aan te slaan, want voor de twee dagen waarop Irmgard Cottaar voor tien euro wast en zalft is veel belangstelling. Voordat ze de voeten met water

besprenkelt, laat ze een stilte vallen. Tijd om na te denken. 'Dan valt me altijd wel iets in, een woord, een beeld. Soms geef ik dat door aan degene die voor me zit, soms houd ik het voor me. Mensen moeten zelf maar zien of ze er iets mee kunnen en wat ze ermee doen.' Cottaar wast de voeten van winkelmedewerker Erik. Daarvoor zijn een moeder en dochter langs geweest. 'Ik vond het vooral speciaal dat een meisje van negen dat mij liet doen. Het is een eer.'

REINIGEN

Met het voeten wassen wil Cottaar mensen reinigen, ze dingen laten loslaten die niet meer nodig zijn en ze openstellen voor het nieuwe. Het water en de zalving symboliseren voor haar het

vrouwelijke in de mens: rust, en het vermogen om te ontvangen. 'Ik merk ook dat vrouwen zich makkelijker aan me overgeven. Mannen willen liefst zelf hun voeten verplaatsen, die laten het niet snel aan mij over.'

ZWERVERS

De wassing zelf is eenvoudig. Met haar bruine armen wrijft ze over de in het water gedompelde voeten. Haar ogen neergeslagen, de benen onder haar lichaam gevouwen. Na het wassen droogt ze de voeten rustig en brengt ze de met olijfolie vermengde nardusolie -volgens de overlevering ook gebruikt door Maria Magdalena- op de voeten aan. Dan vouwt ze haar handen voor haar borst en buigt, de hartengroet. Er zijn geen mensen die ze wei-

gert. Ook niet zwervers of mensen met vieze voeten. 'Ik heb er wel eens over nagedacht. Ja, ik zou hen ook helpen. Ik heb eens de voeten van iemand gewassen die zweren had. Toen voelde ik ook geen antipathie en vond ik rust. Ik denk dat die persoon zelf er nog de meeste moeite mee had.'

Wat krijgen mensen nu precies voor hun geld? De gewaste voeten voelen natuurlijk schoon aan, maar verder niet bijzonder. Dat hoeft ook niet, vindt Cottaar. 'Ik hoop dat ze een rustpunt vinden. Dat ze de tijd hebben om na te denken, om te genieten van de aanraking, het contact en de stilte.'

Op 13 november is Irmgard Cottaar nog een keer in De Brug voor een voetwassing.